Skandinaviens Stjerne

NR. 7 JULI 1956 105. ÅRGANG

Amager grens kirkebygning.
Indviet 24. september 1955.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7 JULI 1956 105. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab 239

Verden er materialistisk, fordi den nægter at anerkende Frelseren 240

Er Mormons Bog Guds ord? 243

En beretning om turen til Schweiz 246

Kredslærernes budskab 250

Kredslærerindernes budskab 251

Nyt fra hjælpeorganisationerne 252

Fra missionsmarken 258

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

I juni 1844 blev Joseph Smith myrdet af en pøbelskare. Mange uden for Kirken mente, at nu ville Kirken bryde sammen. De mente, at Joseph Smith var den, som Kirken var bygget op på.

Da Joseph Smith led martyrdøden, var der ca. 30.000 medlemmer, som tilhørte Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Gamaliel, som levede på Apostlen Peters tid, gav farisæerne nogle gode råd, da de var ved at forfølge Peter og de andre apostle, og der står skrevet i Apostlenes Gerninger, at da disse mennesker hørte Peter vidne om Kristi opstandelse, så blev de »rasende og ville slå dem ihjel.«

Gamaliel fortalte om en mand, som havde fået omtrent fire hundrede mand til at slutte sig til ham; han blev henrettet, og de adsplittedes. Han fortalte også om en anden, som fik samme skæbne. Men så siger Gamaliel: »Hold jer fra disse mennesker og lad dem være, thi hvis dette forehavende eller dette værk er af mennesker, falder det fra hinanden; men er det af Gud, kan I ikke fælde dem. Vogt jer, at det ikke skal vise sig, at I kæmper mod Gud!« De fulgte hans råd. (Ap. Gern. 5:38—39).

De ord, som Gamaliel talte, er lige så sande den dag i dag, som de var for 2000 år siden, og i stedet for, at Kirken brød sammen, da Joseph Smith blev myrdet, er den vokset fra ca. 30.000 til ca. 1.500.000 medlemmer.

Holger P. Petersen, Missionspræsident.

Verden er materialistisk, fordi den nægter at anerkende Frelseren

Af præsident *J. Reuben Clark* jr.

Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City den 7. april 1956.

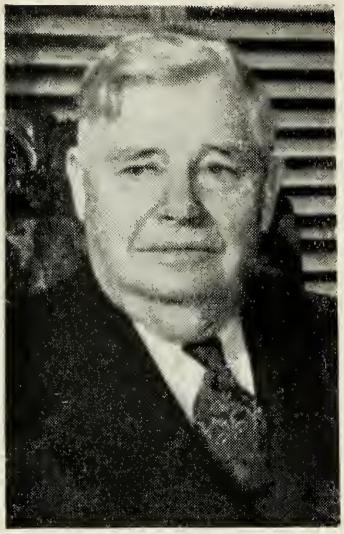

Mine brødre og søstre, det er med dyb ydmyghed, jeg står foran Dem i dag for at sige noget til Dem. Som altid stoler jeg på, at De vil føje Deres bønner til mine, så det, jeg skal sige, kan blive af værdi for os. Uden Herrens hjælp står vi kun som svage dødelige, der ikke er i stand til at gøre meget for at fremme hans sag.

Jeg vil gerne begynde med at udtrykke min taknemmelighed mod vor himmelske Fader for den hengivenhed, den loyalitet og det store arbejde, der ydes af tusinder af vore sidste dages hellige. Der er intet offer, som De ikke vil bringe. De står lige så rede til at lyde Åndens bud, som det tilkendegives gennem Kirkens nuværende præsiderende autoriteter, som de første hellige på Frelserens tid gjorde det, og som de hellige gjorde det ved begyndelsen af denne tidernes fyldes sidste uddeling. Jeg er taknemmelig mod Dem for dette. Jeg er klar over, at uden loyalitet og denne hengivenhed ville Herrens værk gå trægt, og vi kunne ikke udføre de ting, som han ønsker, vi skal udføre. Tak for Deres hengivenhed, Deres loyalitet, Deres arbejde.

Det er et fortærsket udtryk, at vi lever i materialismens tidsalder, en materialisme, som har sat verdslige ting i højsædet, og i en materialisme, som har kastet en skygge selv over vor åndelighed. Således som jeg ser på det, er en af de største grunde hertil den skygge, som vi har kastet over Jesus som Kristus. Selv nogle af vore største kristne sekter, der ligesom vi er vor himmelske Faders børn, svigter ham. Som jeg ofte har sagt, gør de ham til en stor lærer, en stor filosof, en stor personlighed, hvor de ikke tvivler på dette, men de benægter, at han var og er Kristus.

Kristi personlighed.

Af alle de utallige vidnesbyrd angående hans personlighed vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på blot et par stykker. Det første er den store bøn, som han bad natten før sin korsfæstelse, efter

at de havde forladt huset og var gået op på Oliebjerget, denne store bon: »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og Jesus Kristus, som du har sendt«. Og Peters vidnesbyrd foran Sanhedrinen, da han blev udspurgt om, i hvis navn han havde udført miraklet foran tempelporten, og han svarede: ».....ved navnet Jesus Kristus fra Nazaret..... thi der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, hvorved vi kan frelses.« (Ap. Gern. 4:10,12).

Og dette vidnesbyrd omfatter Faderens egen erklæring til Moses, thi det er summen af Jesu Kristi evangelium: »Thi se, dette er mit værk og min herlighed — at bringe udødelighed og evigt liv til mennesket.«

Der har været et frafald fra denne kundskab om Kristus. Forstår De, jo mere jeg fordyber mig i Frelserens liv, des mere indtryk gør det på mig, og jo mere kommer jeg til at værdsætte hans beskedenhed, han som var født i en ringe tømrers hjem, ikke i de riges haller, ikke i verdslige herskeres paladser, men med kongeligt blod i sine årer. Det har gjort indtryk på mig, at han sagde til en mand, der kom for at følge ham: »Ræve har huler og himmelens fugle reder; men Menneskesønnen har ikke det sted, hvor han kan lægge sit hoved til hvile.« (Matt. 8:20).

Han var ligeglad, så ligeglad med de verdslige ting. Hans sind var vendt helt andre steder hen. Selve den fristelse, som kom fra Satan, da Satan tilbod ham alverdens riger, hvis han blot ville bøje sig ned og dyrke ham, tilbød ham al den magt, som kunne gives af menneskelige hænder, men han kastede den tilside.

Jeg husker, hvorledes skaren på de fem tusinde, som han havde bespist, ville have taget ham og gjort ham til konge, men han kastede også dette tilside. Verdslig magt havde ingen tillokkelse. Verdslig magt var ikke noget for ham.

Hvad er sandhed?

Jeg husker, at da han stod foran Pilatus, var dennes første spørgsmål af politisk art: »Er du jødernes konge?« Og til sidst sagde han til Pilatus, som seks gange prøvede på at få jøderne til at befri Jesus: »Mit rige er ikke af denne verden«, og at hans mission var at oprette sandheden, og derfor gjorde han det. Frelseren sagde, han skulle adlyde budene. Han, som den stakkels, forvirrede Pilatus spurgte: »Hvad er sandhed?«

Jeg husker ting, som han gjorde, miraklerne, som han udførte. Der var kun tre lejligheder, tror jeg, hvor han særligt påtog sig at skaffe mad til skarerne eller andre. Første gang var bespisningen af de fem tusinde på bjerget, anden gang bespisningen af de fire tusinde i ørkenen, og tredie gang var den smukke hændelse på Genesaret Sø, efter at han var opstået, da fiskerne, apostlene, som var gået ud for at fiske, sejlede ind mod kysten med tomme net, og han, den opstandne

Kristus, stod på bredden med ildstedet, og fisk og brød rede til at spise.

Men jeg husker kun een gang, hvor han virkelig skaffede penge, og jeg er ikke sikker på, at der findes noget andet tilfælde end dette. Jeg hentyder til den gang, da han manglede penge til skat, og han sendte Peter ned for at skaffe dem ud af munden på en fisk. Han skaffede ikke penge til dem, som han arbejdede sammen med. Det andet tilfælde, hvor han havde noget direkte med penge at gøre, var da han blev spurgt, om man skulle betale skat til kejseren, og han svarede, idet han tog en mønt og pegede på billedet på den: »Giv kejseren hvad kejserens er og Gud hvad Guds er.«

Adlyd budene.

Med hensyn til rigdom husker De, hvorledes den rige mand kom til ham og spurgte, og sagde: »Mester, alle disse har jeg holdt fra min ungdom«. Så sagde Mesteren: »Sælg alt, hvad du har, og giv det til de fattige..... og følg mig«. Og den rige unge mand vendte sig bort. Han ønskede alle de åndelige velsignelser, som Gud kunne skænke ham, men samtidig ønskede han at beholde sine rigdomme.

Johannes's disciple kom og spurgte: »Men da Johannes i sit fængsel hørte om Kristi gerninger, sendte han bud ved sine disciple og spurgte ham: Er du den, som kommer, eller skal vi vente en anden? Da svarede Jesus dem og sagde: Gå hen og fortæl Johannes, hvad I hører og ser: blinde ser og lamme går, spedalske renses og døve hører, døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige«. (Matt. 11:2—6). Det er Frelserens værk.

Ved en anden lejlighed sagde han til en anden: »Følg mig!« Men denne svarede: »Giv mig lov til først at gå hen og begrave min fader«. Men Jesus sagde til ham: »Lad de døde begrave deres døde; men gå du hen og forkynd Guds rige!« (Luk. 9:60).

Der var også en anden, som sagde: »Jeg vil følge dig, Herre, men giv mig lov til først at sige farvel til dem hjemme.« Men Jesus svarede ham: »Ingen, som ser sig tilbage, efter at han har lagt sin hånd på ploven, er brugbar for Guds rige.« (Luk. 9:61—62).

»Kom til mig«.

Man kunne sige meget mere om dette, men jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på hans formular, det princip som ledsagede ham, og hvor smukt det er, og hvorledes det lader alle dem af os, som er fattige, komme til ham, og hvorledes det lover os hans ånd. Han sagde ved slutningen af den hændelse, som var forbundet med disciplenes komme: »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile.« (Matt. 11:28).

»Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle. Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.« (Matt. 11:29—30).

Hans evangelium kan efterleves, kan nydes af de fattigste af os, de

fattigste af os kan nyde evangeliets velsignelser, præstedømmets velsignelser, som ledsager det. Vi behøver hverken verdslig position eller rigdom for at kunne nyde alt det, som han har at give. Han er, hvis vi følger ham, frelse og ophøjelse for os alle. Der kræves intet andet end et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, og alt hvad der kommer deraf.

Må Herren give os magt til at leve således, at vi kan få de velsignelser, som han har forjættet, må han give hver af os det sønderbrudte hjerte og den angergivne ånd, må vi vende os til Jesus Kristus, ophavsmanden til vor frelse, vor Ældre Broder, må vi dyrke ham i ånd og sandhed, må vi nærme os vor himmelske Fader gennem ham, så hans velsignelser kan blive vore, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn. Amen.

J. Reuben Clark, jr. af Det Første Præsidentskab.

Er Mormons Bog Guds ord?

Af *Jakob Jensen,* København.

(Fortsat fra januar nummeret. På grund af pladsmangel har artiklen ikke kunnet bringes i de mellemliggende numre).

Og israeliterne gjorde, som Herren havde pålagt Moses og Aron, og ved midnatstid slog Herren alle Ægyptens førstefødte ihjel. Da stod Farao op om natten tillige med alle sine tjenere, og der lod høje klageråb over hele Ægypten. Farao lod Moses og Aron kalde og sagde til dem: »Bryd op og drag bort fra mit folk, I selv og alle israeliterne, og drag ud og dyrk Herren, som I har forlangt. Tag også eders småkvæg og hornkvæg med og drag bort; og bed også om velsignelse for mig!«

Og ægypterne trængte på folket for at påskynde deres afrejse fra landet. Men israeliterne havde gjort, som Moses havde sagt, og bedt ægypterne om sølv- og guldsmykker og klæder, og de fik det, således som Herren havde sagt.

Så rejste israeliterne fra Ra'meses til Sukkot, henved 600.000 mand til fods foruden kvinder og børn. Desuden fulgte en stor hob sammenløbet folk med og også småkvæg og hornkvæg. Det skete 430 år efter, at Israel kom til Ægypten. Der skete meget på rejsen, Herren gav Moses meget, han skulle udføre og holde skik på, men det er jo ikke så nødvendigt for Mormons Bog.

Men et er vist, nu er de på vandring til Det Røde Hav, og der sker meget, og det må vi have med, for det er jo gennem Israel, at vi får Josefs slægt til Det Forjættede Land.

Men Gud lod folket gøre en omvej til ørkenen i retning af Det Røde Hav. Og Moses tog Josefs ben med sig, thi Josef havde taget Israels sønner i ed og sagt: »Når Gud ser til eder, skal I føre mine ben med eder herfra!«

Så rejste de fra Sukkot og lejrede sig i Etam på grænsen af ørke-

nen. Og Herren vandrede foran dem, om dagen i en skystøtte og om natten i en ildstøtte, så de kunne vandre både dag og nat.

Herren talte til Moses og sagde: »Sig til israeliterne, at de skal vende sig om og lejre sig ved Pi-Hakirot mellem Migdol og havet; lige over for Ba'al-Zefon skal I lejre eder ved havet. Farao vil da tænke om israeliterne, at de er faret vild i landet, og at ørkenen har sluttet dem inde.« Farao fortrød, at han lod Israels børn drage ud af Ægypten, så han lod spænde for sin vogn og tog alle sine krigsvogne og alle krigerne med sig for at fore Israel tilbage. Han forfulgte dem, og Israels børn så ægypterne. Thi Herren forhærdede ægypterkongen Faraos hjerte, så han satte efter israeliterne. Da nu Farao nærmede sig, så israeliterne op og fik øje på ægypterne, der drog efter dem, og de grebes af stor angst, og de sagde til Moses: »Er det, fordi der ingen grave var i Ægypten, at du har fået os ud for at dø i ørkenen. Var det ikke det, vi sagde til dig i Ægypten: Lad os i fred, og lad os blive ved at trælle for ægypterne! Thi det er bedre for os at trælle for ægypterne end at dø i ørkenen.« Men Moses svarede folket: »Frygt ikke! Hold blot stand, så skal I se Herrens frelse, som han i dag vil hjælpe eder til, thi som I ser ægypterne i dag, skal I aldrig i evighed se dem mere. Herren skal stride for eder, men I skal tie!« Da sagde Herren til Moses: »Hvorfor råber du til mig? Sig til israeliterne, at de skal bryde op! Løft din stav og ræk din hånd ud over havet og skil det ad i to dele, så israeliterne kan vandre gennem havet på tor bund. Se, jeg vil forhærde ægypternes hjerte, så de folger efter dem, og jeg vil vise Farao, at jeg er Gud.«

Guds engel, der drog foran Israels hær, flyttede sig nu og gik bag ved dem og kom til at stå imellem ægypternes og Israels hære. Og Moses rakte sin hånd ud over havet, og vandet delte sig. Og da Israel var kommet så langt, at alle ægypterne var ude i havet, rakte Moses en hånd ud, og havet lukkedes om alle ægypterne, men Israels born gik på det tørre.

Så nåede Israels born over i ørkenen, og det viser her for alle, at Herren har magt til at gore, som han vil, og viser Israels folk, at han vil være med dem og med alle, der vil tjene ham i oprigtighed. Så forte Herren den samme dag Israels børn ud af ægypternes hånd, og Israel så ægypterne ligge døde ved havets bred.

Moses og israeliterne sang denne sang for Herren:

»Jeg vil synge for Herren, thi han er højt ophøjet,
hest og rytter styrted han i havet!
Herren er min styrke og min lovsang,
og han blev mig til frelse.
Han er min Gud, og jeg vil prise ham,
min faders Gud, og jeg vil ophoje ham.....«.

Læs resten i Anden Mosebog 15:3—18.

Og Moses lod Israel bryde op fra Det Rode Hav, og de drog ud i Sjurs ørken, og de vandrede tre dage i ørkenen uden at finde vand.

Så nåede de til Mara, men de kunne ikke drikke vandet for dets bitre smag. Så knurrede folket mod Moses og sagde: »Hvad skal vi drikke?« Men han råbte til Herren, og da viste Herren ham en bestemt slags træ, og da han kastede det i vandet, blev det drikkeligt. Der gav han dem bestemmelser om lov og ret, og der satte han dem på prøve.

Og han sagde: »Hvis du vil høre på Herren din Guds røst og gøre, hvad der er ret, så vil jeg være med dig.«

Og de kom til Elim, hvor der var tolv vandkilder og halvfjerdsindstyve palmetræer, og de lejrede sig ved vandet der. —

Herren gav dem de ti bud, forklarede dem, hvordan Pagtens Ark skulle bygges, hvorledes præsternes påklædning skulle være, hvordan de skulle ofre, hvordan alteret skulle være, og at de skulle holde sig til Gud og ikke have andre guder, og Aron blev indsat som den første præst sammen med sine sønner.

Det er jo ikke, hvad der vederfaredes Israels børn i sin helhed, men hvad der vedkommer Mormons Bog er Josefs slægt, Efraim og Manasse.

Moses tog efter Herrens befaling en ældste af hver stamme, det skulle være overhoveder for hver af de tolv stammer. Moses gav Hosea, Nuns søn, navnet Josua, han er af Efraims stamme, han skal være Moses' efterfølger. Dette læser vi i Fjerde Mosebog 13. kapitel.

Jeg vil tage Arons død med. Herren sagde til Moses: »Tag Aron og hans søn Eleazar og før dem op på bjerget Hor; afklæd så Aron hans klæder, og iklæd hans søn Eleazar dem, thi der skal Aron tages bort og dø!« Moses gjorde, som Herren bød, og Aron døde oppe på bjergets top. Men Moses og Eleazar steg ned fra bjerget, og da hele menigheden skønnede, at Aron var død, græd de over ham i tredive dage. *(Fortsættes).*

Genesaret Sø.

EN BERETNING OM *turen til Schweiz*

Af *Inger M. Fischer.*

(Fortsat).

Vi er snart spændt på at komme ud at sejle på Rhinen, og nu skal det heller ikke vare så længe, før vi skal til det.

Endnu har vi dog et par mindeværdige byer at passere: WORMS og MAINZ.

Det er umuligt at sige Worms uden også at sige Luther; der er her i W. et meget stort mindesmærke for denne reformator; man ser en statue af Luther på en høj sokkel, og omkring ham grupperer sig andre af reformationens store mænd og martyrer: Melanchton, Speyer, Huss, Petrus Waldus m. fl. De husker sikkert også, at det var til Worms, Luther blev kaldt for at gøre regnskab for sine anskuelser overfor kejser Karl d. V.; han nægtede at tilbagekalde sine udtalelser og kom med de berømte ord: »Her står jeg. Jeg kan ikke andet. Gud hjælpe mig! Amen.«

Der var uhyggeligt mange ruiner i Worms, som iøvrigt er Tysklands ældste by.

Så kommer vi til Mainz. Hele den venstre del af vejen er vinmarker; det er i denne del af landet, den tyske champagne laves. I Mainz fødtes Gutenberg — hvis rigtige navn var Johannes Gensfleüsc — opfinderen af »den kunst at sammensætte bøger med bevægelige bogstaver«, altså den egentlige bogtrykkerkunst. Der er naturligvis et Gutenberg-museum i Mainz, hvor man kan se bogtrykkerkunstens udvikling. På Gutenberg Plads ses en statue af Gutenberg, lavet af Bertel Thorvaldsen.

Mainz blev *næsten helt ødelagt* under sidste verdenskrig.

Det småregner, da vi i Rüdesheim går ombord i en af »Köln-Düsseldorfer Rheindampfschiffahrs« smukke, hvide både, der sejler op og ned ad Rhinen, og hvorfra man har de allerbedste betingelser for at nyde det romantiske Rhinlandskab (hvis vejret ellers er til det).

Det er dog ikke værre med støvregnen, end at vi kan se bredden på begge sider, og det er jo det, vi ønsker, for tænk, om vi var blevet snydt for at se alle borgruinerne på klippetoppene. *Det* havde været ærgerligt. Lad så gå, at vi må sætte os ned i restaurationen for at være i tørvejr. Her kunne man kun have vinduesplads, hvis man købte sin mad, og den klarede vi også fint. En kop bouillon er da til at komme over; den kan også vare længe, når det skal være. Vi kan se svævebanen ovre på bjergsiden, og nu er romantikken *helt* inde på livet af os: alle de gamle borge, bygget af datidens adelsmænd, der var alt andet end »ædle«, idet de standsede alle skibene og krævede told af dem, hvis de ellers ønskede at sejle videre. (Mens vi er ved skibe, så så vi også nogle lange både — velsagtens til fragt — der minder om de hollandske trækbåde, hvor hele familien bor

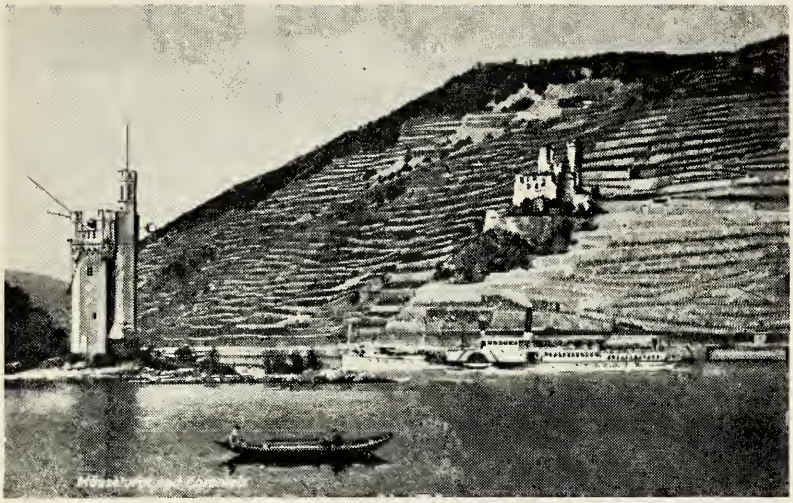

Musetårnet og Ehrenfels ved Rhinen.

i et slags lysthus på dækket, og hvor man kan se hele storvasken hængt ud til tørre, hvilket selvfølgelig er helt naturligt, det ser bare så morsomt ud, og så er der jo også det, at den ikke var vasket i Rinso!).

Men godvilligt betalte disse skippere dog ikke, derfor var det »nødvendigt« med tårne og toldhuse. Et af disse ligger, hvor Rhinen ved Rüdesheim danner »knæ«. På en lille revle midt ude i floden ligger ved BINGEN, den gamle, tårnagtige fæstning, Musetårnet — »Der Mäuseturm«.

Til dette tårn knytter sig sagnet om ærkebiskoppen af Mainz, Hatto, der levede et overdådigt liv, mens folket led hungersnød. En stor folkemængde, bestående af forsultne mænd, kvinder og børn, trængte sig op på hans palads, hvor de faldt på knæ for ham og bonfaldt ham om at skaffe dem brød. Biskoppen havde netop indtaget et bedre måltid, så han var veltilpas, men hoven, og der tændtes et ondt glimt i hans øjne. Han vinkede nådigt til dem og lovede dem korn, hvorpå han lod dem føre til en af de store lader udenfor byen, hvor han havde korn oplagret. Glade ilede de bort til laden, men da de var kommet derind, lod Hatto portene lukke og satte ild på det hele.

De arme stakler skreg af rædsel, men Hatto spottede dem og sagde til sine rådgivere: »Hør, hvor kornmusene piber! Vi skal snart få en ende på det tiggeri. Musene skal bide mig, hvis det ikke kommer til at passe!«

Himmelens frygtelige straffedomme kom over ham: Ud af den brændende lade myldrede tusindvis af mus, og de styrede lige mod paladset, fyldte alle værelserne og overfaldt selveste ærke-

biskoppen. I utallige mængder for de gennem hans stuer, og selv om hans tjenere dræbte i læssevis af de grådige gnavere, så blev der dog flere og flere af dem, og de blev mere og mere frække. Ærkebiskoppen anede nok, at Guds straf var over ham, så han flygtede ud af byen og ombord i et skib, hvor han troede, han kunne værge sig mod sine forfølgere. Men den voksende skare af mus svømmede efter ham, og da han forsøgte at forskanse sig i toldtårnet ved Bingen, forfulgte de ham også derind, ikke engang i sin seng havde han fred. I sin fortvivlelse forskrev han sin sjæl til Satan, hvis han bare ville befri ham.

Ja, det var jo en sørgelig affære! Men romantiske kærlighedshistorier mangler heller ikke!

Længere nede ad Rhinen, ved Kaub, finder vi en anden lille klippeø med en fæstning ved navn Pfalz. Her boede grev Konrad med sin datter Agnes. Eftersom »himmelen« havde nægtet ham sønner, var hun arving til hele herligheden, og det manglede selvfølgelig ikke på friere. Flere af rigets fyrster, ja, selv hertugen af Bayern og kongen af Frankrig var mellem bejlerne til den skønne grevedatter. Men pigen havde forlængst truffet sit valg! Den lykkelige var en ung, ridderlig helt, Heinrich von Braunschweig.

Agnes havde skænket ham sin kærlighed, og hendes moder havde givet sit samtykke. Denne hemmelighed kunne hun imidlertid ikke skjule for greven, og han var meget fortørnet; der var lagt større planer for Agnes; hun græd de sædvanlige salte tårer, men faderen blev ved sit — og det gjorde Agnes også. Det var med hende, som med det søm, man slår i væggen: jo mere man slår, des fastere sidder det. Heinrich kom forklædt til øen, og med moderens billigelse lagde en

Lorelei-klippen ved Rhinen.

præst de to unges hænder sammen og viede dem. Længe holdt de det hemmeligt for greven, men en skønne dag måtte Agnes gå til bekendelse og fortælle ham en dobbelt hemmelighed.

Greven stod først som forstenet, men for nu at gøre en lang historie kort, så lod han sig formilde, lod afholde en storstilet fest for de to unge, og kort tid efter hørtes et barns første skrig i det samme tårnværelse, hvor kærligheden havde sejret over »alverdens modstand«. — Ak ja! Vi svælger i romantik og sentimentalitet på denne tur, men der gøres også alle mulige anstrengelser for at få vore tanker bort fra virkeligheden: Pludselig lyder et aldeles pragtfuldt mandskors tolkning af den fra vor skoletid så velkendte »Lorelei«: »Ich weiss nicht was soll es bedeuten, dass ich so traurig bin«. Vi er lige i nærheden af det snævreste sted i flodløbet, hvor strømmen i gamle dage var rivende og derfor farlig for skibsfarten. Det er naturligvis derfra sagnet om »Lorelei« stammer. Mandskoret er en plade, der trofast må holde for, hver gang turistbådene passerer Loreleiklippen. Og sandelig, om man ikke sidder og bliver »traurig« ved mindet om tysktimen med »Lorelei«, den skønne, men falske nymfe, der lokker skipperen med sine sange. Det er så længe, længe siden, men hvem ved, om det ikke er sandt?

Når natten hyllede sig i stjernegevandt, når fuldmånen sendte sine sølvstråler over den grøngule flod, da lød fra klippen en vidunderlig stemme, og en kvinde af fortryllende skønhed viste sig på dens top. Hendes gyldne lokker hang ned over skulderen og den hvide klædning i bløde bølger. Ve den arme skipper, der ved midnatstide skulle runde klippen! Hvis han lod sig lokke til at lytte efter sangen, var han straks tryllebundet. Han glemte sit skib, og bølgerne slyngede det mod klippen — og det var fortabt. Offerets dødsskrig lød over de brusende bølger, og man så ham aldrig mere. Men jomfruen, som det aldrig lykkedes nogen at komme på nært hold, bliver ved med at synge i de lyse nætter ved stjerneskær, blodt og lokkende.....

Der fortælles nu mere end eet sagn om Lorelei. Et andet fortæller, at »Fader Rhin« har taget hende med sig i floden. Så efter det, skulle hun altså ikke eksistere mere! Men det »fortryllende« ved hende forsvinder aldrig.....

Ikke engang nazisterne formåede at besejre Lorelei-sangens popularitet, selv om digteren, Heinrich Heine, vist ikke opfyldte arierparagraffens krav! Man fortæller, at Goebbels reddede situationen ved at genoptrykke Loreleiteksten i alle de nye sangbøger under titlen »Gammel folkevise, forfatteren ukendt«!

(Fortsættes).

Fra naturens side er mennesker næsten ens. — Livet gør dem forskellige. *Konfutse.*

Kærlighed forvandler en hytte til et palads. *Holty.*

Et forsinket billede fra konferencen i Odense.

Kredslærernes budskab.

Tiende er et guddommeligt princip.

Guds bud er guddommelige principper, som er givet til vor vejledning, medens vi er her i dødeligheden. Fordi de er guddommelige, er de vise, de er korrekte, og de er kun givet for vort bedste.

Herren har givet mange sådanne principper. Almindeligvis tænker vi på dem som kærlighed, tro og broderskab. Og disse er også egenskaber, som Herren håber, vi vil udvikle.

Men der er andre, som er lige så vigtige, og et af dem er loven om Tiende.

Tiende er lige så guddommelig i sin oprindelse som alle andre principper tilhørende evangeliet. Af denne grund er det livsvigtigt for os. Herren har ikke givet unødvendige love. Hver af dem har sin bestemte plads, hver af dem passer ind i det mønster, der er foreskrevet, for at vi kan blive fuldkomne, som vor himmelske Fader er fuldkommen.

Tidligt i denne Kirkes historie oprettede Herren Tiendeloven for sit folk. Ligesom Visdomsordet blev det givet »som et princip med en forjættelse..... efter de svages evne, ja, de allersvageste blandt de hellige, som er eller kan kaldes hellige.« (L. & P. 89:3).

Der er alvorlige hensigter med dette princip, for Herren bruger det som et af midlerne til at oprette sit rige her på jorden i de sidste dage. Profeten Joseph Smith har fået åbenbaringer om nogle af disse hensigter:

1. Til opbyggelse af Herrens hus.
2. Til grundlæggelse af Zion.
3. Til præstedømmet.
4. Til at betale Kirkens præsidentskabs gæld.
5. Til at forberede hans folk imod opbrændelsens og hævnens dag. (L. & P. 119; 85:3; 64:23).

Herren holdt så stærkt på, at hans folk skulle leve efter denne lov, at han sagde til dem, der forsamledes i Zion: de »skal holde denne lov, ellers skal de ikke anses for værdige til at bo iblandt jer«.

Og til alle Kirkens medlemmer overalt sagde han:

».....Om ikke mit folk holder denne lov hellig og gennem den helliggør Zions land for mig, så mine anordninger og lovbud holdes deri, og det bevares meget helligt, se, sandelig siger jeg jer, da skal det ikke være noget Zions land for jer.« (L. & P. 119:5—6).

Kunne vi vente en mere tydelig erklæring fra Herren angående denne lovs guddommelighed, eller en mere fuldstændig forklaring på, at den har forbindelse med hele Guds sidste-dages værk?

Tiende er en guddommelig indstiftelse, og den medfører guddommelige velsignelser, for Herren har lovet dem, som adlyder, at himmelens sluser skal blive åbnede, og der skal tilflyde dem så store velsignelser, at de næppe ved, hvor de skal gøre af dem. (Mal. 3:10).

Kredslærerindernes budskab

»Dømmer ikke, for at I ikke skulle dømmes.«

Frelseren gav os en advarsel: »Dømmer ikke, for at I ikke skulle dømmes«, og han opsatte her for sine tilhængere et ideal, som var svært at leve efter. Det er fordi det synes naturligt for os alle, på vort nuværende stadium, at se vor næstes ufuldkommenheder, medens vi formindsker vore egne. Ikke een gang, men mange gange, belærte Frelseren dem, som var omkring ham, om, at det ikke var deres sag at domme andre. I Bjergprædikenen gav han dem denne »gyldne regel«. Senere gav han den til farisæerne og de skriftkloge, idet han gjorde det klart for dem, at selv de, som fremførte budene, ikke kunne dømme kvinden, som var grebet i synd, for de var selv overtrædere. »Lad dem, som er uden synd, kaste den første sten«. Han lærte dem barmhjertighed i stedet for dom.

»Vær barmhjertige, ligesom jeres Fader er barmhjertig. Døm ikke, så skal I ikke dommes; fordom ikke, så skal I ikke fordømmes; tilgiv, så skal I få tilgivelse.« (Luk. 6:36—37).

På grund af de menneskelige skrøbeligheder vil der altid være fejl i vor natur. Det er let at sidde til doms over en anden, men det er urigtigt at gøre det, for vi kan ikke se de omstændigheder, der ligger til grund for enhver handling.

Frelseren vidste, at kun Gud kunne stå som dommer, for han alene kender ens inderste tanker og hjerte. Ydre tildragelser og handlinger kan misforstås og miskendes. Der er intet levende menneske, som er alvis og som kan dømme i en handling fra dens opståen i sindet og til dens endelige resultat.

Skønt Herren har valgt nogle af sine tjenere, herunder grensforstandere, som almindelige dommere, har han udstyret sådanne per-

soner med myndighed og givet dem visdom og skelne-evne og inspiration, tilstrækkeligt til at gore dem kvalificerede til at handle på denne høje plads.

»Dømmer ikke, for at I ikke skulle dommes.«

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening

Skriften indeholder mange smukke historier, mange tanker om livet, mange kloge råd, mange beviser på Guds handlemåde med profeterne, og store sandheder, som giver gensvar i vort sind og vort hjerte med tro.

Vore egne erfaringer i livet vil bekræfte meget af det, vi læser i skriften, og Guds Ånd vil også bære vidnesbyrd om sandheden og værdien af det. Vi kan imidlertid ikke gore det, med mindre vi vender os til Ordet og gor os modtagelige for dets indflydelse. Jesus sagde: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.« (Matt. 7:7).

En sikker måde til at opbygge troen på, er ved at efterleve troen. Lige så vel som vi kan kende smagen ved at smage, kan vi også komme til at føle og i vore hjerter kende sandheden og værdien af religionen ved at tage del i den. Jesus sagde: »...til de joder, som var kommet til tro på ham: Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer.« (Johs. 8:31,32).

Man lærer værdien af arbejde ved at arbejde, af lege ved at lege, af mad ved at spise, og man lærer værdien af tro ved at udove tro, af kærlighed ved at prøve på at elske sine medmennesker.

Hvis vi vil have tro på Gud, må vi sige: Gud lever, jeg vil gøre hans vilje. Vi må læse skriften, særlig om Jesu liv, og leve, som han siger, Gud onsker vi skal leve.

Ora H. Petersen, præsidentinde,
Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Genealogisk Forening

Du er den, der skal være »frelser på Zions bjerg« for din slægt!

Husk, for din slægt er det dig, der har privilegiet og pligten til at sorge for, at der bliver udført stedfortrædende tempelordinancer for dem.

For at få udført tempelordinancer for din afdode slægt må du sorge for at få dit genealogiske arbejde udfort og indsendt til Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse på missionskontoret, Priorvej 12, København F.

G.U.F.-
STÆVNET

i

AALBORG

1956

PRIS
50 øre

Program

GENSIDIG UDDANNELSES-FORENING's

UNGDOMS-STÆVNE

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

AALBORG
den 29.-30. juni og 1. juli 1956

GENSIDIG UDDANNELSES-FORENING
i
DEN DANSKE MISSION

Holger P. Petersen, Missionspræsident
Clarence G. Jensen, 2. Rådgiver

G. U. F.s HOVEDBESTYRELSE:
Ældste Glenn A. Smith i samarbejde med
Ældste Howard R. Johnson

Almindelige oplysninger:

Møderne afholdes i kirkebygningen, Valdemarsgade 2, og i Odd-Fellow-palæet.

Hvert møde begynder præcist på det fastsatte tidspunkt.

Alle G. U. F.-medlemmer bør være på deres plads 10 minutter før mødernes begyndelse.

Alle håndbøger og andre G. U. F.-materialer kan fås på missionskontoret, Priorvej 12, København F.

NATLOGI: Indskrivning finder sted i Kirken, Valdemarsgade 2:

Torsdag	28/6 kl.	17,00-18,00
Fredag	29/6 kl.	8,00- 9,00
		17,00-18,00
Lørdag	30/6 kl.	17,00-18,00

TIDSPUNKTER FOR MØDERNES AFHOLDELSE:

FREDAG den 29. juni:

Kl. 9,45-16,30 ..... Udflugt til Løkken
Kl. 20,00 ..... »Guld og Grønt«-bal

LØRDAG den 30. juni:

Kl. 9,30 ..... Funktionærmøde I
Kl. 12,00 ..... Fællesspisning
Kl. 13,00 ..... Funktionærmøde II
Kl. 19,30 ..... Festaften med skuespil

SØNDAG den 1. juli:

Kl. 10,00 ..... G. U. F.-konference
Kl. 14,00 ..... Vidnesbyrdmøde
Kl. 19,00 ..... Konferencens afsluttende møde

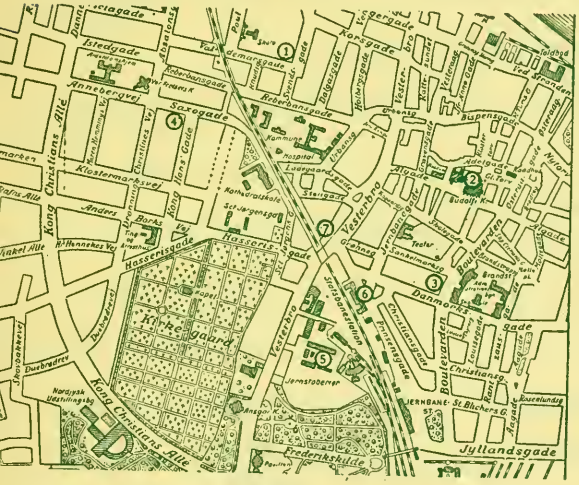

1 Kirken
(Valdemarsgade-Svendsgade)

2 Budolfi Plads
(Gl. Torv)

3 Odd-Fellow Palæet
(Boulevarden og Danmarksgade)

4 Spejder Borgen
(Kong Hansgade og Saxogade)

5 Aalborg Hallen
(Vesterbro og Jernstøberier)

6 Jernbane Station
(Jernbanegade og Prinsensg.)

7 Rutebil Station
(Vesterbrogade og Jernbane)

Soveplads til kvinder findes i Vejgård —

God busforbindelse

LÆSEKURSUS for G. U. F. 1956-57:

JOHANNES EVANGELIET

VALGSPROG: Romerbrevet 1:16.

FREDAG den 29. juni:

Udflugt

Kl. 9,45 mødes vi på Budolfi Plads. Der startes med bus kl. 10,00, forbi Nordeuropas største lufthavn, via Aabybro og Pandrup til Blokhus.

Sidstnævnte kun, hvis stranden tillader buskørsel til Løkken; ellers direkte fra Pandrup til Løkken, Vestkystens største badested. Tid til bad og spisning. Videre til Børglum Kloster, som stammer fra det 11. årh. Herfra til Vildmosen og retur til Aalborg, ca. 16,30.

Prisen for alt dette er kun kr. 12,00.

Kl. 20,00: »Guld og Grønt«-bal

„Guld-og-Grønt"
bal

Odd-Fellow Palæet

Entré kr. 2,50

FLOOR SHOW

MISSIONÆRORKESTER

LØRDAG den 30. juni:

Kl. 9,30 i Kirken, Valdemarsgade 2.

FUNKTIONÆRMØDE I

»Bedre undervisningsmetoder« ..... Ældste Ch. Broberg

Præsentation af programmet for

M Mænd og Gleanerpiger ..... København

Mia Maids ..... København

»Musikken i G. U. F.« ..... København og Amager

Kl. 12,00 ..... Fællesspisning i Kirken

Kl. 13,00:

FUNKTIONÆRMØDE II

1. Hvorledes man leder et møde ..... Odense
2. Hensigten med formødet ..... Esbjerg
3. Funktionær- og bestyrelsesmødet ..... Randers
4. Særlige aktiviteter ..... København
5. Sekretærarbejdet ..... Silkeborg
6. Samarbejde med grensforstanderen og distriktspræsidenten ..... Vejle

Demonstration af et åbningsprogram i G. U. F. ..... København

Præsentation af programmet for

Junior M Mænd og Junior Gleanerpiger ..... Aarhus

Bikubepiger ..... Hjørring

Fire-sides ..... Odense

Afsluttende bemærkninger ..... Ældste Howard R. Johnson

Kl. 19,30 i Odd-Fellow Palæet

Festaften

Åbningssang ..... Jeg tjener Gud, mens jeg er ung

Bøn

Velkomst ..... Ældste Howard R. Johnson

Sang ..... Der er skønhed her på jord

Medlemmer af Randers gren præsenterer:

„Tante"

Farce i 1 akt.

Personerne:

Tanten ..... Kitty Nielsen

Anna, hendes niece ..... Elly Nielsen

Richard, hendes nevø .... Erik Andersen

★

Sang ..... Trine Munkholm

Medlemmer af Amager gren præsenterer:

„Sagt op"

1 akt.

Personerne:

Færch, bogholder ..... Gert Johansen

Madam Olsen, husbestyrerinde ..... Gunnild Fischer

Sketch ..... Inga Johansen, Lise Kaiser } København

Medlemmer af Esbjerg gren præsenterer:

»Kirkens standardværker og G. U. F.«

Bibelen ..... Grethe Lundbæk

Mormons Bog ..... Erna Pedersen

Den Kostelige Perle ..... Christel Schmidt

Lære og Pagter

Slutningssang ..... Kom, Hellige Bøn

SØNDAG den 1. juli:

Kl. 10,00:

G. U. F.-Konference

Præsentation af G. U. F.s valgsprog for 1956-57:

Romerbrevet 1:16.

»Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror«.

Åbningssang ..... Da du styrket fra dit leje

Bøn

Sang ..... Lad os stævne frem

»FRED kommer fra KUNDSKAB om, at Gud lever, at vi er hans børn, og at vi, hvis vi lever værdigt, vil bo hos Ham for evigt«.

Tale af Grethe Lundbæk ..... Esbjerg

Sang ..... Karla Larsen, Aarhus

»MAGT til at tjene Herrens navn igennem hans hellige PRÆSTEDØMME«.

Tale af Karsten J. Salin ..... København

Sang ..... Marion Als, Anni Jensen, Randi Sørensen, Laila Hoffmann } København

»FREMGANG gennem LYDIGHED mod foreskrevne love og ordinancer«.

Tale af Maria Simonsen ..... Odense

Sang ..... Maja Andersen, Jette Petersen, Sonja Nielsen, Tove Schultz } Aalborg

»VÆKST og UDVIKLING gennem Tjeneste - og STYRKE og GLÆDE ved et RETSKAFFENT LIV«.

Tale af Maria Konnerup Kristensen ..... Aalborg

Sang ..... Bodil Petersen, Kirsten Erikstrup, Edmund Nielsen } Odense

»FORVISNING om, at Gud hører og besvarer BØNNER«.

Tale af Tove H. Jørgensen ..... Aarhus

Afsluttende bemærkninger ..... Ældste Howard R. Johnson

Slutningssang ..... Gør, hvad er ret

Bøn

Kl. 14,00:

Vidnesbyrdmøde

Åbningssang ..... Hvilken smuk og yndig morgen

Bøn

Kort tale ..... Ældste Howard R. Johnson

»Priser vor Gud«. Bl. kor under ledelse af ..... Ældste Roy E. Christensen

Tiden overgives søskende til vidnesbyrd.

Slutningssang ..... O, min Fader

Bøn

Kl. 19,00:

Stævnets afsluttende møde

under præsidium af

Missionspræsident Holger P. Petersen.

Leder: Ældste Howard R. Johnson.

Åbningssang ..... Kastes du på bølgen

Bøn

Sang ..... O sig, hvad er sandhed

Tale og uddeling af belønninger ..... Ældste Howard R. Johnson

Potpourri over G.U.F.-sange. Kor under ledelse af . Ældste Roy E. Christensen

Tale ..... Missionspræsident Holger P. Petersen

Slutningssang ..... Modig må vi kæmpe

Bøn

(Det medvirkende sangkor er fra Aalborg gren).

Jeg tjener Gud, mens jeg er ung

Jeg tjener Gud, mens jeg er ung,
Og fra min første vår,
Min tunge, for din skaber sjung
Hver dag og år for år!
Jeg priser ham, som gav mig navn,
Forældre, slægt og ven
I Zions elskte moderfavn;
Tak, pris og tak igen!

Du Fader, moder skærm, o Gud,
Og mig stå nådig bi,
At jeg må holde dine bud
Og vandre frelst og fri.
Styrk mig, at foden snubler ej,
Mens jeg må dannes her
For den celestiale vej -
Til Zions frelste hær.

Mens ungdoms skønhed tvinder net
Sin krans om issens hår,
Jeg vil i visdoms fiskedræt
Få det, som ej forgår.
O, må jeg længe til din pris
Blandt Zions slægter gå,
Og må vi glad i paradis
Omkring din trone stå.

Der er skønhed her på jord

Der er skønhed her på jord
I et kærligt hjem;
Der er fryd i hvert et ord
I et kærligt hjem;
Fred og glæde findes der;
Himlen synes jorden nær;
Skæbnen er så blid og kær
I et kærligt hjem!
Kærligt hjem! kærligt hjem!
Tiden rinder yndigt hen i et kærligt hjem.

Selv i hytten er der fryd
I et kærligt hjem;
Aldrig høres trættelyd
I et kærligt hjem.
Roser blomstre for vor fod,
Jorden er en have god,
Livet kun en glædens flod
I et kærligt hjem.

Venligt smiler himlen ned
På et kærligt hjem;
Hver er fyldt med kærlighed
I et kærligt hjem.
Yndigt lyder bækkens sang,
Hvert et ord har liflig klang,
Salig er vor himmelgang
I et kærligt hjem.

Kom, Hellige

Kom, Hellige, fremad og frygter ej,
Kun med mod fremad drag!
Skønt tornestrøet kan synes denne vej,
Gud er med dig hver dag.
Os bedre er at jage væk
Unyttig kummer, kval og skræk,
Og fred bor da i hver en sjæl -
Alt er vel, alt er vel.

Mon vi skal græde, om vor lod er hård?
Nej, o nej - alt er vel!
Hvo kan forvente, han belønning får
Som i kamp ej tog del?
Omgjord din lænd og tab ej mod,
Gud fører os på sikker fod,
Og vi skal føle i vor sjæl,
Alt er vel - alt er vel!

Vi finder stedet for Guds stille fred
Hist i vest - Zions land,
For Herrens folk et udsøgt, helligt sted,
Gud os der signe kan.
Vor lovsang dér nu høres skal -
Genlyde højt i bjerg og dal
For Israels konge - glæd din sjæl!
Alt er vel - alt er vel!

Om hytten på vor rejse brydes ned -
Salig dag - alt er vel!
Endt er da al vor trængsel og ufred,
Og hos Gud bor vor sjæl.
Men om vort liv det bliver spart,
Og vi med Israel få part,
Vi Jesus da vil møde snart -
Alt er vel - alt er vel!

Da du styrket fra dit leje

Da du styrket fra dit leje
Frisk i dag opstod,
Gav du tak for nattens hvile?
Bad du Gud til dig at smile
I sin nåde god?

Kor: Hvilken trøst dog bønnen yder,
Bønnen sendt til nådens hjem;
Hvad end livet dig tilbyder,
Bønnen ej forglem!

Da udi dit hjerte tændtes
Vredens grumme magt,
Søgte du ved bøn at lære
Med din næste overbære,
Som vor Gud har sagt?

Og når prøvelserne mødte
Dig på livets sti,
Bad du da i ydmyg iver
Ham, som ene freden giver,
Om at stå dig bi?

Lad os stævne frem

Lad os stævne frem for vor Herres store sag,
Så når livet er endt, vi kan ha' Guds velbehag.
For sandheds sag lad os drage Åndens sværd,
Det mægtige sandheds sværd.

Kor: Frygt ej, selv om fjendens magt er stor,
Frejdigt, for med Gud vi alt formår;
Mod al ondskab og mod synd vi fører krig
Og til Gud, vor Fader, sætter lid.

Vi vil holde ud, skønt vi kun er nogle få
Om end fjenden sig ruster og hårdt os trænger på.
En usynlig magt vil hjælpe os hver dag,
Så kæmp for sandheds sag.

Når vi gør vor pligt har vi altid sjælefred,
For vor Gud står os bi, Han vil altid kæmpe med.
Han i prøvens stund sit folk vil sætte fri,
Som kæmper for sandheds sag.

Gør, hvad er ret

Gør hvad er ret, thi snart dag det vil blive,
Sejre vil lysets og frihedens sag;
Engle i stilhed nøjagtigt opskrive
Hisset vor vandel hver eneste dag.

Kor: Gør hvad er ret, lad så følgerne komme!
Svigt ej i kampen for friheds idræt.
Modigen fremad, til prøven er omme,
Gud dig beskærmer, gør derfor kun ret!

Gør hvad er ret, thi nu lænkerne brydes!
Ågene splintres, selv mørket er spredt.
Håbet om frihed af folkene nydes,
Sandheden sejrer; gør altid kun ret!

Gør hvad er ret, o vær tro og frimodig,
Fremad, kun fremad! din løn er beredt,
Tørres skal tåren, var vejen end blodig,
Himlen dig signer, når kun du gør ret!

Hvilken smuk og yndig morgen

Hvilken smuk og yndig morgen,
Solen farver skønt vor jord,
Bier summe - fugle synge
Som et lifligt englekor;
Og i lundens svale skygge
Joseph søger Herren stor.

Ned han knæler, sagte beder -
Det er drengens første bøn,
Mørkets magter ned i støvet
Knuge denne jordens søn.
Uforsagt han dog vedbliver
At anråbe Gud i løn.

Mørket viger, lys neddaler,
Solens lys det overgår;
Glorieglansen på ham falder,
Skovens træ'r ildstøtten når.
Joseph skuer Gud, vor Fader,
Som med Sønnen for ham står.

»Joseph, denne er min elskte,
Hør Ham,« lyder Fad'rens bud.
Josephs simple ord bønhørtes,
Henrykt hører han sin Gud;
Fryd og glæde hjertet fylder,
Thi som Seer han kåres ud.

O, min Fader

O, min Fader, Du, som troner
I en navnløs hellig fred,
Når skal jeg dit åsyn skue,
Se din nærheds herlighed?
En gang før min spæde barndom
Har min ånd jo dvælet dér;
O, min Fader, i din våning
Stod jeg tit din trone nær.

I en hensigt viis og herlig
Har du mig på jorden sat;
Himmelsk byrd og slægt og venner,
Alt er skjult i glemslens nat.
Mangen gang en hem'lig tanke
Hvisked': »Du er fremmed her!«
Engang fri og salig vandred'
Jeg din fadertrone nær!

O, min Fader, Du mig lærte
Ved din Ånd at kalde så,
Men før kundskabsnøglen skænktes,
Grunden dertil dunkel lå.
Har jeg ikkun hist en Fader?
Hør fornuft og sandheds svar,
Sig, hvad jeg vil evig kende:
Dér jeg og en moder har!

Når min svage hytte lægges
Ned i jordens kolde grus,
Fader, moder, lad mig møde
Eder i jert kongehus.
Når jeg har mit mål fuldkommet,
Hvorfor I mig sendte her,
Kald mig hjem med fælles stemme,
Lad mig salig dvæle dér!

Kastes du på bølgen om i livets nat

Kastes du på bølgen om i livets nat,
Føler du, lig alle havde dig forladt,
Tæl da Herrens gaver, nævn dem hver især,
Og det vil forundre dig, hvor rig du er.

Kor: Tæl hans gaver, som du nyder her;
Tæl dem alle, nævn dem hver især;
Se, hvor Herren, kærlig, mild og god,
Daglig lader strømme ud sin nådeflod.

Knuges du af kummer; er din byrde svær;
Synes du, at ingen mere har dig kær,
Nævn da livets glæder, tæl dem en for en,
Og at takke Herren, dertil vær ej sen.

Ejer du af denne verdens gods kun lidt,
Husk, at Åndens gaver blir' dig skænket frit;
Husk, at andre også deres sorger har,
Medens håbets stjerne stedse skinner klar.

Så i kampens hede hold kun trofast ud;
Tab blot ikke modet; sæt din lid til Gud;
Engles hjælp og bistand vil dig blive sendt,
Himmelarv dig skænket, når dit liv er endt.

O sig, hvad er sandhed!

O sig, hvad er sandhed? den ædleste skat,
Der ej købes for rigdom og guld.
Når tronerne synker i glemselens nat,
Og fjenden berøves sin vælde så brat,
Vor jord skal af den vorde fuld.

Ja sig, hvad er sandhed? den skønneste dyd,
Hvilken Guder og folk kunne nå.
Den findes i havet, på bjerg og i by,
Den stråler fra stjernernes hære i sky,
Enhver den som bytte kan få.

Tyrannernes scepter skal brydes i hast,
Når de kæmpe mod frihed og ret!
Men sandhedens pille bestandig står fast,
Dens grundvold ej rokkes, dens anker ej brast,
Dens kæmper ej kues så let.

Så sig hvad er sandhed? fra først og til sidst
Den er summen af alt, som består.
Skønt himlen og jorden omdannes, for vist
Skal sandheden stande og ej lide brist -
Den sejrer og aldrig forgår.

Modig må vi kæmpe

Modig må vi kæmpe, indtil striden er endt,
Kæmpe os frem - kæmpe os frem;
Lønnen hist os venter, om vi den har fortjent,
Når vi til vor Fader komme hjem.
Mørkhedens magter byde os trods,
Sandhed vort våben, Gud er med os,
Dyd er vort banner, himlen vort hjem
Og målet, vi stræbe mod, kæmpende os frem.

Mange have kæmpet under armod og nød,
Kampen var hård - kampen var hård,
Mange måtte segne ned i afmagt og død,
Men de sejerskransen sikkert får.
Retfærd og tålmod fylde vor barm,
Tillid til Herrens mægtige arm,
Sandhed vort løsen - himlen vort hjem
Og målet, vi stræbe mod, kæmpende os frem.

Kæmper for Guds rige og vor saligheds sag!
Gud er vor ven - Gud er vor ven;
Fjenden snart må vige, når vi kæmpe hver dag;
Lad ham ej få overmagt igen!
Kundskab og lys, vort værn og vort skjold,
Troen på Gud vi har i behold;
Derfor vi modig kæmpe os frem
Til målet, vi stræbe mod: Himlens lyse hjem.

Fra Hovedbestyrelsen ønsker vi at sige tak for det samarbejde, vi har haft med medlemmer og missionærer.

Vi påskønner det meget, og beder, at Gud vil velsigne alle GUF i Den danske mission, så de kan gå fremad og lære andre om det sande Evangelium.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Mormons Bog	kr.	5,00
Lære og Pagter	»	6,50
Den kostelige Perle	»	2,00
Bibel-Citater	»	2,50
Trosartiklerne, stift bind	»	8,50
Trosartiklerne, blødt bind	»	9,00
Profeten Joseph Smiths lærdomme, stift bind	»	6,00
Profeten Joseph Smiths lærdomme, blødt bind	»	6,50
Hvem er mormonerne?	»	3,00
Sandheden om mormonerne	»	1,25
Søndagsskole-sangbog	»	1.00
Veien til fullkommenhet (norsk)	»	10,75
Jubilæumsskrift (100 år)	»	1,00
Skandinaviens Stjerne, årsabonn. (i udlandet $ 2,00)	»	8,50
Hvad er mormonismen?	»	0,50
Anderson Plan (dansk)	»	2,50
Anderson Plan (engelsk)	»	1,25
En Gud som taler	»	0,60
Stråler af levende lys	»	0,60
Billeder af templer	»	0,50
Under the Midnight sun, by Erastus Snow	»	21,00
Genealogiske skemaer, diverse, pr. stk.	»	0,12
GUFnål	»	2,50

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at anføre, hvad De ønsker.

KLOSTERTRYKKERIET

Et af de spørgsmål, man ofte får fra en søster eller broder, der måske som den eneste af sin familie er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, er: Hvad kan jeg gøre for at sikre, at der engang, når min nulevende familie er døde, vil blive udført tempelordinance for dem, og jeg selv ikke er mere?

Svaret må blive: Sørg for foruden anetavle at få udfyldt og indsendt familiegruppe-skema for dig selv, dine forældre, søskende og øvrige familie. Gennem familiegruppe-skemaet bliver en person let identificeret som medlem af den familie, han tilhører. De fleste voksne mennesker tilhører to familiegrupper, en de tilhører som børn, og en anden de tilhører som forældre. Til den første gruppe må hvert menneske naturligvis høre, derfor bliver personernes navne samlet i familier.

Ved at indsende disse skemaer opnår du, at der automatisk vil blive udført stedfortrædende tempelarbejde hundrede år efter vedkommende persons fødsel.

Spild derfor ikke tiden, og stol ikke på, at der er andre, der udfører arbejdet, hvis du ikke selv får det gjort.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Farvel!

Kære medarbejdere og venner i Den danske Mission!

Ja, så er tiden også kommet for *mig* til at tage afsked med *jer* og med denne vidunderlige lejlighed, jeg har haft til at være her i Danmark.

Det har været en tid, hvor jeg har lært umådelig meget, og jeg ønsker at sige tak til jer allesammen for den gode ånd, I har vist, og for al den hjælp og støtte, I har givet mig i mit arbejde her i hovedbestyrelsen, *Jeg håber oprigtigt, at I vil overføre denne støtte og samarbejdsvilje til min efterfølger, Ældste Howard R. Johnson, og udvise den samme iver i arbejdet, som jeg har set hos jer.*

Missionen står meget fint nu; der er masser af muligheder af forskellig art foran os, ligesom der har været stor fremgang i G.U.F. — og forøvrigt i alle organisationerne; dette kan jeg med sandhed sige, da jeg jo i 11 måneder har haft med rapporterne at gøre. Som sagt, der er fremgang, men meget *venter* på at blive gjort.

Jeg er taknemmelig for de mange venner, jeg har fundet, for alt, hvad De har lært mig og for den styrke, det har givet mit vidnesbyrd at være herovre i 2½ år. Jeg vil savne jer allesammen og tænke på jer og det lille Danmark meget ofte.

Må jeg — inden jeg siger endelig farvel — bære Dem mit vidnesbyrd om sandheden af Jesu Kristi Evangelium i denne Kirke og om den lykke, det vil bringe os at leve efter dets vidunderlige principper. Dette vidnesbyrd giver jeg jer i Jesu Kristi navn. Amen.

Jeres ven og broder, ældste *Glenn A. Smith.*

Søndagsskolen:

Nadververs for juli og august:

Jesus sagde: »Den, som har mine befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig; og den, som elsker mig, skal elskes af min Fader.« (Joh. 14:21).

Specielt for klasselederne

Fremtidigt vil der her — under ovenstående titel — blive fremstillet en lektie for lærerne i missionen. Den tages hver måned fra the »Instructor«, og kommer således fra vore øverste autoriteter i organisationerne. Vi håber, at alle vore lærere vil studere denne lektie grundigt og bruge visdommen i den til gavn for deres elever og dermed også for Guds værks fremgang i Danmark.

Den foreliggende lektie er skrevet af LOWELL L. BENNION, som er leder af Kirkens teologiske kursus ved Utah universitetet.

— — —

— »SE UD OVER DERES KLASSEVÆRELSE; LÆR DERES ELEVERS SÆRLIGE EGENSKABER — OG PROBLEMER — AT KENDE, DERSOM DE ØNSKER AT LÆRE DEM MERE END LIGE DET, SOM LEKTIEN INDEHOLDER« —

En aften, da jeg sad i dagligstuen med nogle af mine venner — hvoraf ingen var lærere af profession — vendte en af dem sig til mig og spurgte:

»Hvordan kan du dog holde ud at undervise om de samme ting år efter år? *Bli'r* du dog ikke træt af at undervise i religion?«

Jeg svarede ham ikke lige med det samme, for et sådant spørgsmål behøver alvorlig overvejelse.

For nu at være helt ærlig både overfor ham og overfor mig selv, måtte jeg indrømme, at sommetider *er* det kedeligt at undervise, særlig når man går og drømmer om en frodig dal med grønne enge og hvidbroget kvæg! Men så er der jo til gengæld også tider, hvor undervisningen er spændende og tilfredsstillende og sætter mig i et prægtigt humør.

Hvorfor kan der være sådan en forskel? Hvorfor er det een dag spændende at undervise — men dødkedeligt en anden dag?

Man behøver ikke at lede længe efter svaret, for når jeg tænker tilbage, så kan jeg huske, at de »døde« dage var dem, hvor jeg skulle undervise om emner, hvis tanker og forklarende ord jeg havde gentaget de hundreder af gange, mens de »gode dage« var dem, hvor jeg havde undervist — ikke klassen som et hele — *men den enkelte,* selv om vedkommende kun var een ud af en klasse. Lad mig prøve at illustrere dette:

»Der kom en dag en ung mand ind på mit kontor efter klassetimen, hvor vi havde talt om Sidste Dages Helliges lærdomme. Naturligvis »kendte« jeg ham, men jeg *kendte* ham alligevel ikke. Han sad

og så ned i gulvet, talte usammenhængende, men fik dog fremstammet:

»Tror De, der kunne blive en stilling til mig her i den teologiske afdeling?«

»Tja-a, hvorfor ikke det?«

»Forstår De,« fortsatte han, »jeg har faktisk begået alle de synder, man kan remse op fra »bøgerne«. Jeg giftede mig, da jeg var 17, bedrev snart derefter hor; jeg har drukket, bandet og svoret, og jeg har stjålet fra lastbilerne.«

Jeg sagde: »Gud elsker en ærlig mand. Gør De fortsat sådan noget?«

»Nej,« svarede han, »jeg omvendte mig og sluttede mig til Kirken, og med Gud som min hjælper har jeg fundet styrke til at overvinde de værste af mine synder«.

— — —

Den næste dag sad denne ærlige og modige, unge mand igen i min klasse. Dagens emne var dåb, noget, som jeg havde undervist om mindst hundrede gange. Hvad kunne jeg nu som lærer gøre for at dette emne kunne blive nyt og levende? Jeg vidste, at denne unge mand ville være til stede, og at han trængte til en forsikring om fuld tilgivelse for sine synder og forståelsen af, at han påny kunne begynde at opbygge sit liv efter *hans* billede, som levede og døde, for at vi kunne finde »tro til omvendelse« og syndernes forladelse.

Jeg bad, og søgte i skrifterne efter nogle inspirerende og trøstende eksempler på omvendelse og tilgivelse: Lignelsen om den fortabte søn, Jesus taler til kvinden, der var grebet i hor, Ez. 18, Alma og mange flere. Jeg prøvede at genkalde i erindringen de mennesker, jeg havde kendt, som »var gået i sig selv« og havde begyndt et helt nyt liv.

Og da tiden kom, da undervisningen skulle begynde, var det, som der var kommet noget nyt over det gamle tema, noget meget værdifuldt, noget helligt, som indbød Guds Ånd til at være hos mig.

Min glæde var fuldkommen, da jeg nogle dage senere fik det privilegium at gå med denne unge mand til Herrens Hus, hvor han yderligere modtog forsikring om, at vor himmelske Fader havde antaget sig Ham på betingelse af, at han forblev trofast. Nu lever han et smukt eksemplarisk liv.

Der kunne føjes mange lignende eksempler til dette. En lille pige kom hver søndag morgen til søndagsskolen, snavset, uordentlig og uden den glæde og energi, som de andre børn mødte med. De gjorde nar af hende, ubarmhjertige, som børn i 7-års-alderen kan være. Den opmærksomme lærerinde lagde mærke til, hvad der foregik og fandt en anledning til at få talt lidt med pigen, *inden* hun gik ind i klassen. Hun så sit snit til at hjælpe hende at få hænderne vasket, håret redt og tøjet ordnet, ja, hun tog endda en banan og en sandwich med til hende. Det viste sig nemlig, at pigens forældre begge arbejdede, så de ville sove længe om søndagen, og så måtte pigen skøtte sig selv.

Men lærerinden opdagede, at der i hvert fald var een af eleverne, der trængte til hende om søndagen.

— — —

Jesus gjorde mere end blot og bart at undervise i Evangeliet. Han var meget opmærksom på, hvilke følelser, der rørte sig i hans tilhørere. Folkets sind og hjerter var som en åben bog for Ham; derfor kunne Han trøste de fattige, give synderen håb, tro til den svage, helbredelse til den syge, irettesættelse til hykleren og i det hele taget hjælpe nøjagtigt der, hvor folk trængte til det i et bestemt øjeblik. De små børn kom til Ham for at få hans velsignelse; syndere og toldere »holdt sig nær til Ham«; en kvinde trængte sig frem gennem mængden blot for at komme til at røre ved hans klædning, fordi hun vidste, at det ville helbrede hende. *Han* følte hendes berøring, men disciplene så *kun* mængden.

Som lærere i Kirken må vi ærbødigt og beskedne vandre i Mesterlærerens fodspor. Også vi bør huske, at vore elever er forskellige, hvad milieu og uddannelse angår — men deres følelsesliv er ganske som vort eget.

Der er forskellige måder, hvorpå man kan lære sine elever at kende:

1. Man kan besøge dem skiftevis en gang om ugen.
2. Invitere dem til *vort* hjem.
3. Se at komme i snak med dem før eller efter mødet.
4. Give hver elev i klassen anledning til at tænke selv og udtrykke sin mening.

— — —

Der er forskel på mennesker, men alligevel har de meget tilfælles, og idet læreren prøver at blive kendt med hver enkelt elev i klassen, vil han opdage, at der er ganske bestemte erfaringer, som danner et fælles grundlag for deres åndelige standpunkt. Den videnskab, der beskæftiger sig med den menneskelige natur, er enig med Jesu Kristi Evangelium i dets synspunkt angående menneskets behov. Det opstilles f. eks. således:

1. *Mennesket trænger til fælleskab med andre,* til at føle sig hjemme blandt dem — og til at føle sig afholdt.

   Dette er, hvad vi trænger allermest til, og det er interessant at lægge mærke til, at det er dette princip om fællesskab, der er det mest fremtrædende i Kristi religion.
2. *Mennesket skal have erfaring i at udtrykke sig frit og utvungent.*

   Den menneskelige natur hader tvang; »menneskene (heri er indbefattet medlemmerne af Deres klasse) burde virke med iver for en god sag....., thi kraften dertil har de i sig, hvorved de kan handle efter egen fri vilje.« — L. & P. 58:27,28. —
3. *Mennesket trænger til at føle sin egen værdi.* Enhver af os trænger til at udføre noget, til at blive behandlet med respekt, til at spille en vis rolle i vor klasse.

Kristi Evangelium lærer os, at hvert eneste Guds barn er af stor værdi. En af undervisningens opgaver er netop at hjælpe den enkelte til at føle sin egen værdi.

4. *Mennesket trænger til en omgangskreds, det kan være på bølgelængde med.*

Vi kan allesammen godt lide, at »de andre« tager godt imod det, vi siger, de tanker, vi fremfører, de følelser, de indeholder. »Salig er den barmhjertige«, den sympatiske.

— — —

Undervisningen bliver søvnig og virkningsløs, når man blot løber emnet igennem. Den bliver levende i samme øjeblik, vi føler, det er *mennesker,* vi har med at gøre, når vi er omhyggelige med at give dem de *grundlæggende principper.*

Vor undervisning bliver betydeligt mere virkningsfuld, når vi lærer vore elever personligt at kende, når vi selv lærer at elske dem *sådan, som de er!*

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Bryllup:

Odense: Den 6. maj viedes broder Poul Helge Becker Pedersen til soster Bodil Vibeke Christoffersen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Forlovelse:

Aarhus: Forlovelse er den 19. maj indgået mellem broder Jørn J. Christensen og frk. Ulla Riber. Stjernen ønsker det unge par hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Frank E. Lund,* viedes den 1. juni i Logan Templet til Marilyn Stettler. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Den 12. juni viedes i Los Angeles Templet soster Ruth Madsen, tidligere Aarhus, til Willard L. Hagen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Paul C. Burgoyne,* viedes den 21. juni i St. George Templet til Marilyn Arns. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Blaine P. Jensen,* viedes den 11. juni i Logan Templet til Aarice Talbot. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Fødselsdage:

Hjørring: Den 2. juli fylder søster Christine Nymark 60 år. Hjertelig til lykke!
Den 29. juli fylder søster Elsine Nielsen 65 år. Hjertelig til lykke!

Aarhus: Den 6. juli fylder søster Dagmar Emilie Petersen 65 år. Hjertelig til lykke!

Odense: Den 8. juli fylder søster Emilie Margrethe Sommer Hansen 85 år. Hjertelig til lykke!

Randers: Den 13. juli fylder broder Alex Nielsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Esbjerg: Den 17. juli fylder søster Jensine Kristine Cecilie Pedersen 60 år. Hjertelig til lykke!
Den 1. august fylder broder Jens Christian Madsen 70 år. Hjertelig til lykke!

København: Den 27. juli fylder søster Sofie Faaborg 70 år. Hjertelig til lykke!

Fra missionsmarken

Odense: Tirsdag den 29. maj havde Kvindelig hjælpeforening i Odense inviteret alle kredslærerinder i teatret, hvor vi så operetten »Kald mig madame«. Det var et yderst vellykket stykke, som vi morede os herligt over, og efter teatret blev vi kørt ud til præsidentinden, søster Esther Klokker Hansens hjem for at slutte af, og så viste det sig, at det var broder Klokker Hansens fødselsdag, og der var dækket et meget smukt bord, hvor der var alt, hvad hjertet kunne begære. Vi spiste og drak og nød hinandens selskab i fuldt mål. Det er altid vidunderligt at være sammen med søstre og få lov til at gå ud med Guds sande budskab. Søster Kirsten Schiller sluttede aftenen med bøn, hvorefter velvillige brødre kørte os til vore forskellige hjem. Vi ønsker herigennem at sige Kvindelig hjælpeforening tak for den dejlige aften, og tak til broder og søster Klokker Hansen for deres store gæstfrihed. Vi var 14 kredslærerinder tilstede, som ønsker at sige tak. *V. J.*

København: Siden Panther flokken sidste år startede med 6 ulve, er den indtil nu vokset til 21.
Vi har været på to divisionsturneringer og et divisionsbylob. Ved første turnering blev vi nummer sidst af 9 flokke, men så gik det bedre, ved byløbet blev vi nr. 7, og ved sidste turnering nr. 6, og

rød bande vandt en læderstrimmel som bedste bande ved en af de otte poster.

Vi har været på to pinselejre, sidste år i Store Heddinge og i år i Fredensborg. Begge steder havde vi en dejlig lejr. Billederne er fra Fredensborg og viser flaghejsning ved hytten, hvor vi boede, og Fredensborg slot. *Sys.*

Odense: I Odense søndagsskole blev Moders Dag højtideligholdt med det dejlige program, som var udsendt af Hovedbestyrelsen. Første taler, Lise Lotte, talte om at gøre hverdagen til Moders Dag; derefter talte søster Edith Andersen om, hvordan hun ønskede, at hendes børn skulle være, og til sidst talte broder Ejner Kølby om, hvordan han kunne hjælpe sin kone og derved gøre hverdagen til Moders Dag. Imellem talerne sang søster Kirsten Erikstrup »Moders navn er en himmelsk lyd«, hvorefter der blev delt roser ud til alle

søstre og venner. Den ældste moder, den moder, der har de fleste børn, og den yngste moder fik hver overrakt en stor blomst. Det var i sandhed en dejlig søndag, hvor Guds Ånd var med os alle. Der var stor tilslutning. *V. J.*

Aabenraa: »Et modested, et modested!« Dette har længe været råbet fra Kirkens venner og trofaste medlemmer i Sønderjylland.

Det var ganske almindeligt, at vore nadvermøder blev forstyrret af en sangforening, af medlemmer af en lokal forening, der snakkede sammen efter et møde, eller af tjeneren, der tilfældigvis gik ind i det forkerte værelse! Alt dette var en kilde til at tage modet fra missionærerne og var ofte en medvirkende faktor til at bestemme, hvor mange undersøgere, der kom til vort næste møde.

Hoteller, D.U.I.-sale, Folkehjemmet, private hjem og missionærernes bopæl, alle har måttet holde for, når vi skulle høre stroferne af »Pris Gud, fra hvem hvert gode kom«.

Alt dette, blandt meget andet, har lagt hindringer i vejen for, at medlemsantallet her i Aabenraa og de omkringliggende egne har kunnet vokse.

Djævelen har mange måder til at hindre Kirkens vækst her i Danmark, så vel som i andre lande, og jeg kan for min part sige, at dette var ganske afgjort en af dem. Imidlertid er Sønderjyllands trofaste få medlemmers bønner blevet hørt og besvaret, idet der er blevet købt en gammel tysk villa her i Aabenraa, som skal bruges til modested for dem, der har ønsket at lære mere om meningen med, at de blev skabt og sat her på jorden; et sted, hvor Guds børn kan komme og dyrke ham på deres egen måde uden at blive drevet bort eller nægtet deres frihed til gudsdyrkelse.

Ja, de retfærdiges bønner er blevet til virkelighed ved, at de nu har fået deres egen kirkebygning.

Huset blev overtaget af Kirken den 1. maj. Den næste søndag, den 6. maj, holdt vi vort første præstedømsmøde med seks medlemmer

af præstedømmet tilstede. Om aftenen var 25 af de 30 nye, moderne stole fyldt med medlemmer, undersøgere og børn, alle dybt interesserede i dette åbningsmøde. Vi følte Herrens Ånd til overmål, da vi priste Herren i ord og sange, både medlemmer og missionærer.

Taknemmelighed og taksigelse var de karakteristiske udtryk i næsten alle aftenens taler. Folk forlod mødet med smil på ansigtet og en taknemmelighedens bøn i deres hjerter for opfyldelsen af deres mangeårige drøm.

Bygningen er endnu ikke indviet, fordi der er meget arbejde, der skal gøres først, både indendørs og udendørs, før den vil være rede til at blive kaldt og indviet som et Herrens hus. Missionærer og medlemmer har travlt med planer og arbejde i og omkring den store toetagers bygning. En stor have og græsplæne hører også til ejendommen.

Erhvervelsen af bygningen har også været en afgjort hjælp til at opnå kontakt med folk, og er et middel til at gøre folk bekendt med missionærerne.

Vi medlemmer og missionærer i Aabenraa glæder os til den tid, da kirken, som den er nu, vil være overfyldt, en tid, som vi håber ikke er langt borte.

Hilsen fra Sønderjylland til hele den øvrige mission.

Ældste *Howard R. Johnson.*

Odense: *Farvel til Danmark.*

Det er med vemod, vi atter siger farvel til en hel familie, der rejser. Denne gang gælder det familien Johansen, der rejser til Provo, Utah. Vi er hele denne dejlige familie taknemlig for alt, hvad de har været for os her i Odense. Der var mødt mange på banegården den 11. maj for at tage afsked med familien Johansen; det var gribende,

da vi begyndte at synge »Gud vær med dig, til vi ses igen«, og der var vist ikke mange tørre øjne, i hvert fald ikke hos familien Johansen. I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at det netop er 100 år siden, de første danske emigrerede til Utah, og mange gode familier er rejst og rejser stadig, nye kommer til, og andre rejser.

Vi ønsker familien Johansen alt godt i det nye hjem i Provo, og må Gud velsigne dem med alt, hvad de behøver, for Guds sande værk kan aldrig standses. *V. J.*

Odense: G.U.F. i Odense afholdt udflugt den 10. maj til Vestfyns Hjemstavnsgård, ca. 25 km fra Odense. Humøret var højt, selv om vejret ikke var det allerbedste. Vi havde medbragt mad, som blev spist i det grønne. Bagefter legede vi og spillede bold, og sidst på eftermiddagen kørte vi hjem igen til kirken, hvor vi sluttede med »Lad os stævne frem« og bøn ved søster Bodil Pedersen. Tilstede 23.

V. J.

Aarhus: Efter Kirkens orden havde søndagsskolen programmet søndag aften den 3. juni. Aftenens hovedemne var: »Jesus — Mesterlæreren«. Vi fik lejlighed til at høre nogle vidunderlige taler over emnerne: 1. Kristi store kærlighed — 2. Jesus troede selv på det, han sagde — 3. Jesus forstod dem, han underviste — 4. Jesus var grundigt forberedt til sit arbejde — 5. Jesus var dygtig til at finde illustrationer — 6. Han fik andre til at ønske at leve efter evangeliet — 7. Han efterlevede selv det, han prædikede.

Imellem talerne hørte vi en dejlig solo, »Jesus, min Frelser kær«, ved søster Carla Larsen.

Det var en vidunderlig aften, hvor vi alle kunne mærke Guds Ånd over os, og vi opdagede alle, hvor taknemmelige vi burde være for alt det, som Gud lod sin Søn gøre for os, og for alle de goder, som vi modtager hver dag.

Der var en del mennesker til vort møde, deriblandt mange nye undersøgere, og det er med glæde, vi ser så mange nye mennesker, der tørster efter sandheden. Vi har mærket lidt fremgang i Aarhus gren i den sidste tid, og når blot vi søskende og venner fortsat vil støtte hinanden, vil vi altid gøre Guds vilje.

Må vi altid være trofaste i den pagt, som vi lovede at opfylde, da vi nedgik i dåbens vande, og altid praktisere Guds lærdomme, ikke vor egen vilje, er min inderlige bøn for os alle. *H. P.*

Silkeborg: Silkeborg gren afholdt sin forårsbazar lørdag den 26. maj. Der var ikke lagt op til en kæmpebazar, men lagt mere vægt på, at søskende og venner måtte få en fornøjelig aften i hinandens selskab, hvilket også lykkedes fuldtud. De forskellige boder var smukt pyntet med løv og blomster, og der var god afsætning på alle forfriskninger og håndarbejder. Efter en afvekslende underholdning,

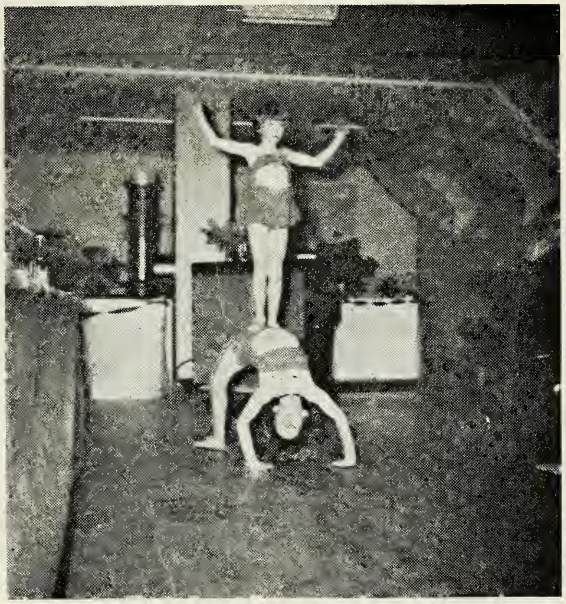

som vakte stort bifald, underholdt deltagerne sig med forskellige spil og skydebane og opfriskede bekendtskaber med medlemmer bl. a. fra Vejle, Horsens og Herning. Der herskede en god ånd hele aftenen, og vi håber at have bidraget til et større sammenhold blandt Aarhus distrikts medlemmer. *F. H. S.*

Randers: Randers Primary afholdt lørdag aften den 2. juni en meget vellykket bazar. Præsidentinden, søster Eva Olesen, bød velkommen og fortalte om formålet med festen, og hvad vi ville bruge de indkomne penge til. Efter sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved søster Jytte Nielsen forklarede soster Petrine Nielsen for forældrene, hvad det var, de sendte deres børn til, når de kom i Primary, omtalte lektiearbejdet og håndarbejdet, og anbefalede varmt alle forældre at lade deres børn komme i Kirken. En lille chef-pilot fremsagde Primary-mottoet. Der opfortes derefter to små sketches af bornene. Søster Andrea Hansen læste en munter fynsk historie, og søster Anne-Lise Michaelsen og Eva Christensen sang en duet »Kan du bage kager?«. Efter underholdningen var der salg af desserter, lagkage, varme æbleskiver, saftevand og varme pølser. Til slut legedes der. Soster Petrine Nielsen sluttede med bon. Der var ialt tilstede 21 børn og 7 spejdere, som er for gamle til Primary, samt 28 voksne. Det var en udmærket fest, som vi håber snart at kunne gentage, og som vi er meget taknemmelige for. *P. L. N.*

København: 2. påskedag var missionærerne i København og Amager med missionspræsidentfamilien i spidsen på en udflugt til Hillerød, nogle pr. cykle, andre pr. tog eller bil. Trods det kølige vejr var det en dejlig udflugt, hvor missionærerne slappede af fra deres krævende missionærarbejde ved besog på Frederiksborg Slot og ved spadsereture og boldspil i parken. *M. K.*

Fredericia: G.U.F. i Fredericia afholdt fællesspisning den 2. maj. Broder Palle Blond bød velkommen, og ældste David Johnson velsignede maden. Der blev serveret helstegt svinekam med frugtsalat og agurkesalat og som dessert appelsinfromage. Kvindelig hjælpeforening havde tilberedt maden, som var særdeles veltillavet. Under middagen læste broder Aage Dybvang en fortælling i sjællandsk dialekt, og efter spisningen blev der danset. I en pause var der konkurrencer af forskellig art. Senere samledes vi alle igen, og hr. Finn Dalgård og frue læste op. Det var en vellykket aften, som sluttede med bøn ved broder Johs. Liljengren. Tilstede 26. *E. S.*

Odense: Primary og søndagsskolen i Odense skulle afholde udflugt lørdag den 26. maj, men grundet på dårligt vejr opholdt vi os i stedet for i kirkebygningen. Søndagsskoleforstanderen, broder Chr. Klokker Hansen, bød velkommen til alle børnene, der var mødt op, og bad dem være flittige til at komme i søndagsskolen. Efter sangen »God og venlig altid vær« og bøn ved søster Bente Kristiansen talte præsidentinden i Primary, søster Dinna Lauridsen, samt tre andre soskende til børnene. Derefter var der sang af forskellige børn samt af missionærerne. Så legede børnene, drengene ude på boldpladsen, og pigerne inde. Børnene spiste deres medbragte mad, medens søster Bodil Pedersen læste højt for dem. Til sidst takkede broder Klokker Hansen alle de tilstedeværende, ialt 65. *V. J.*

DÅB

ESBJERG:
12. maj:

Poul Erik Buur Knudsen, døbt af ældste Wayne H. Hansen, håndspålæggelse af ældste William Loveless.

KØBENHAVN:
6. maj:

Poul Bjørn From Norring, døbt af ældste Clarence G. Jensen, håndspålæggelse af ældste Norris Arnold.

27. maj:

Henrik Als, døbt af ældste Robert A. Bryson, håndspålæggelse af ældste James P. Madsen.

Roald Als, døbt af ældste Robert A. Bryson, håndspålæggelse af samme.

AMAGER:
6. maj:

Aage Francke Pedersen, døbt af ældste Charles Cochrane, håndspålæggelse af broder Viliy Sørensen.

Anna Margrethe Reinhold Pedersen, døbt af ældste Charles Cochrane, håndspålæggelse af ældste Grant Radmall.

Anne-Lise Lieberkind Pedersen, døbt af ældste Charles Cochrane, håndspålæggelse af ældste Gary Jensen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

Velsignelser:

Aalborg: 6. maj: Jens Gregersen Sørensen og Ruth Gregersen Sørensens to døtre, Inge Gregersen Sørensen og Jytte Gregersen Sørensen, begge velsignet af broder Anton A. Falden.

København: 6. maj: Knud Hentzen og Inger Tove Kristensen Hentzens datter, Yvonne Hentzen, velsignet af sin fader.

Anders Peter Dietz og Kirsten Bodil Jørgensen Dietzs søn, Hans Peter Dietz, velsignet af ældste Robert A. Bryson.

Vejle: 6. maj: Hans Jørgen Sørensen og Milred Inger Jensen Sørensens datter, Anna-Marie Milred Sørensen, velsignet af broder Carl E. Hansen.

Ordinationer:

Randers: 13. maj: Hans Julian Nielsen ordineret til ældste af ældste Enoch Henriksen.

20. maj: Jørgen Maegaard ordineret til ældste af ældste Enoch Henriksen.

Esbjerg: 13. maj: Anders Nielsen ordineret til lærer af broder Thorvald Christiansen.

Hans Otto Ilskov Nielsen ordineret til lærer af broder Ejnar Nielsen.

20. maj: Frank Evan Sørensen ordineret til lærer af broder Johannes A. Sørensen.

Fredericia: 13. maj: Dan Sams ordineret til lærer af ældste Gerald C. Henricksen.

Amager: 13. maj: John Lieberkind Pedersen ordineret til diakon af broder Peter L. Rasmussen.

Peter Verner Hansen ordineret til diakon af broder Martin Thomsen.

København: 28. maj: Erhardt William Toft ordineret til diakon af broder Torkil Dressø.

Odense: 8. januar: Svend Erik Gade Kristensen ordineret til diakon af broder Paul Petersen.

6. maj: Arne Johansen ordineret til lærer af ældste Marlin Anderson.

Ejnar Kjølby Hansen ordineret til diakon af ældste Marlin Anderson.

Emigrationer:

Skive: Den 13. maj er Orla Vind Pedersen emigreret til St. Johns. Arizona.

Missionærforflyttelser:

22. maj: Charles Broberg fra Kolding til København.
George Eldon Jensen fra Kolding til Aabenraa.
Howard R. Johnson fra Aabenraa til København.
23. maj: Roy E. Christensen fra Frederikshavn til Aalborg.
Harris N. Done fra Aalborg til Frederikshavn.
30. maj: DeVon Jensen fra Horsens til Aarhus.
Norman Petersen fra Aarhus til Horsens.
Robert Quaney fra Horsens til Aarhus.
Keller Dale Despain fra København til Aarhus.
2. juni: Ralph L. Nielsen fra Slagelse til Aalborg.

Missionærankomster:

Med »Stockholm« fra New York er følgende missionærer den 18. maj ankommet til den danske mission:

Clark Thurstein Thorstenson fra Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Craig Gordon Kimball fra Long Beach, California, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Med »Kungsholm« fra New York er følgende missionær den 1. juni ankommet til den danske mission:

Oliver Ray Knutson fra Garland, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

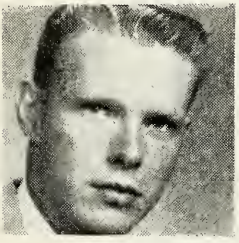

Clark T. Thorstenson.

Craig G. Kimball.

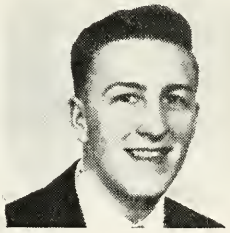

O. Ray Knutson.

Missionæraflosninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

28. april: Dale A. Hammond fra Idaho Falls, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Randers.

4. maj: Blaine P. Jensen fra Boise, Idaho, efter sidst at have arbejdet i København.

14. maj: Rasmus A. Jensen fra Randers efter sidst at have arbejdet i Herning.

Gary L. Jensen fra Sacramento, California, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

Charles H. Madsen jr. fra Price, Utah, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

Wayne H. Hansen fra Grace, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

Floyd A. Nelson fra Santaquin, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

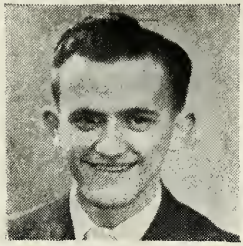

Dale A. Hammond.

Blaine P. Jensen.

Rasmus A. Jensen.

Gary L. Jensen.

Charles H. Madsen.

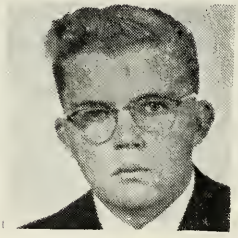

Wayne H. Hansen.

Floyd A. Nelsen.